

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Elisæo monacho. 386.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Τιμόθεω λαμπροτάτω. τπδ.

Timotheo clarissimo. 384.

Ὅτι μὲν τὸ φράον ὄχι εὐχάπαφρον ἦτον ἔχεις, ἔδὲ τὸ ἀνδρείον ἀήμερον. ἢ γὰρ φιλάνθρωπία κολάζει τ' αὐμότητα, ἀπαντὲς ἴσμεν. ὅτι δὲ γρησε καὶ τὰς ἄλλας ἀρετὰς ἀναδύσασθαι, ἵνα ἐν πᾶσι διαλάμπῃς, τὸ τοσούτον ἐμοὶ μάλιστα.

Quodd tu quidem non despicabilem lenitatem habeas, nec agrestem & immanem fortitudinem (humanitas enim ac mansuetudo crudelitatem coercet) omnes exploratum habemus. Quodd autem aliis quoque virtutibus redimitum te esse oporteat, ut in omni laudis genere clarus sis, hoc ex me discas velim.

Θεοδοσίω πρεσβυτέρω. τπε.

Theodosio Presbytero. 385.

Ὁὐκ ἀπλῶς ἐπιτίθειται ὁ θεὸς πειραστὴς τοῖς ταῦτις πλὴν χειρὶς γέμουσαι πλέουσι θάλασσαι, ἀλλὰ φράστοι διακωδωνήσαι, καὶ τὰς ῥοπὰς καὶ τὰς ὀρμάς τῆς ψυχῆς καταμαθῶν ἕως ἐπιχειρεῖ, καὶ τὰς μηχανὰς πλέκει. Διὰ τί γὰρ εἰς πορνείαν ὄχι ὤθησε τ' Ἰσδαν, ἀλλ' εἰς πορνείαν; ὅτι ἐκείνο μὲν τὸ μέρος ἔωρα ἡσφαλισμένοι, τὸ δὲ πρὸς φιλοχρημασίαν σφαλερόν καὶ σαθρόν. Ἐκ γὰρ τ' κλοπῆς τὸ γλαυσοκόμου ἤλπισε καὶ εἰς πορνείαν αὐτὸν ραδίως ὀρμήσῃ. τὰς ὀρμάς οὐκ ἐκείτω καὶ τὰς ῥοπὰς, καὶ τὰς συγκαταθέσθαι πολυπραγμοῦσιν, καὶ ἔδωκεν κερὸν ἔδ' ὥρα, καὶ δαλείπων, ἕως τὰς ἕλας ἐξῶθεν χορηγεῖ, καὶ εἰς δ' ὑπερπέως ἔχοντα ἀθάναται, εἰς ἐκείνο πηρώσκει. γρη οὐδ' πανταχόθεν ἡσφαλισθαι τ' εὐδοκίμων. πολλὰ γὰρ πολιτείας ὡσπερ πόλιν ἄπορθητοῖς τέχῃσι πεπορωμένω, διὰ μέρες σαθρὴ παρεστήσατο, ματαίαν τὴν τῶν λοιπῶν τέχῃν δέξαι ὀχυρότητα.

Non simpliciter adoritur callidus ille praedo eos, qui hoc tempestatis plenum mare nauigant: verum exploratis prius atque cognitis animae propensionibus & appetitionibus, ita demum aggreditur, ac machinas suas instruit. Quid enim est, quomobrem Iudam non ad libidinem, sed ad proditionem impulerit? Nimirum quia partem illam praesidiis firmatam videbat: eam autem, quae ad auaritiam pertinebat, infirmam & imbecillam. Ex crumena enim furto in spem venit fore, ut ipse ad proditionem quoque facile se conferret. Quocirca vniuscuiusque appetitiones atque inclinationes & assensus inquirens, nec tempus vllum aut horam praetermittens, ita denique materias externè subministrat, atque in ea parte, ad quam eum propensionem habere sentit, vulnus infert. Ac propterea eum, qui laudem & gloriam consequi cupit, omni ex parte munitum ac obseptum esse oportet. Sapienter enim hominis vitam, non secus ac ciuitatem quandam inexpugnabilibus muris circumdatam, per nutantem & imbecillam partem ditioni suae subiecit, atque inanem & inutilem reliquorum murorum firmitatem reddidit.

Ελισαῖω μονάζοντι. τπς.

Elisao monacho. 386.

Εἰ ὁ ἅγιος Δανιὴλ ἄγγελον θεασάμενος, καὶ ἀγαθὸς τὸ κάλλος τὸ ὀφθέντος, φιλῶς ἐπέσειν. Ἐκπλαγῆς πρὸς τὸ παράδοξον τῆς θεᾶς, ποῖα ἔξυσιν ἄπολογία, οἱ πατρὶ καὶ ἡμῶν μεσιτεύειν ταλμῆστες, καὶ τὴν ἀρρῆ.

Si sanctus Daniel, Angelum conspicatus, atque ex conspectu pulchritudine admiratione percussus, in terram pronus cecidit, spectaculi videlicet nouitate attonitus, quamnam tandem accusationem habituri sunt, qui Patri & Filio arbitros ac

Ανα iiij

sequestros se prebere audent, naturamque omnem sermonis facultatem superantem sermonibus superate aggrediuntur.

πεν φύσιν λόγους ζυγασατέν ὀπιχέ-
ρουώτες.

Leontio Episcopo. 387.

Ego te, ὁ puritatis delubrum, non sacerdotij nomine admiror: sed quia illud, ut conueniebat, es consecutus. Multi enim ad eam dignitatem haud pie sancteque irruerunt: qui autem eam honesta ratione obtinuerunt, ac perpetuò seipfos nō modò omni reprehensione superiores, sed etiam admiratione dignos præstiterūt, hi omniū laude ac prædicatione efferti merentur. Quorum in numero cū ipse quoque sis, sexcentis oculis vitam tuam ac mores circumspice: ne alioqui neglectum abs te quippiam tantæ virtuti labem ac perniciem afferat.

Λεοντίῳ ὀπισκόπῳ. τπζ.

Ἐγὼ σε, ὁ ἀγνείας ἀνάκτορον, οὐκ ἐκ τῆς ἱερωσύνης θαυμάζω, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἁγίων τῆς αὐτῆς πετύχασαι πολλοὶ μὲν γὰρ αὐτῇ ἐπεκόμασαν οὐκ εὐχῶς. οἱ δὲ εὐκότως πετυχήκοτες ἢ πρῆς, καὶ ἄλλ' ἄλλ' ἑαυτοὺς ἢ μόνον μέμψως κριτέας, ἀλλὰ καὶ θεοῦ ματος ἀξίους ἀποφυνάπτει ὅτι ὡς ἐπὶ πάντων ἀναρρήθῃ αὐ εἰ διχάζει, ἂν εἰς καὶ αὐτὸς τυγχάνων, μολοῖς ὀφθαλμοῖς τὰ χεῖρα σου τὸν ἀποσκόπει, μὴ ποτέ τι παροφθῇ, τῆ τῶσαι τῆ λυμνήτην ἀρετῆ.

Hieraci Presbytero. 388.

Diuina & cælestia oracula, iis quidem, qui pulchrarum rerum fastidio tenentur, literæ solū esse videntur: iis autem, qui supra mundum assurrexerunt, ac spectaculis gaudent, virentes & amœni horti sunt, tanquam ex cælesti nectare purissimis floribus scatentes. Etenim, vel pronunciata duntaxat, ad animos admiratione defigendos sufficiunt: iis autem, qui ea considerant & animaduertunt, feriari nō permittunt, verū hoc efficiunt, ut omnes animi sensus ad ea se conuertat: adeò ut priusquàm id, quod præsens est, conspexerint, id quod sequitur expectant, & cū illud perspexerint, id, quod reliquerint, quaerant: & cū id, quod tertium est, viderint, quod potissimū admirentur nō habeant. Intra enim literæ penetralia mentem mitrentes, tanta admiratione implentur, ac tanta gratia cumulantur, ut etiam terrenarum rerum nihil capere queant, ne si diuina quædam ea, quæ certatim homines appetunt, ad ipsos confluent: quòd videlicet earum rerum, quas prius admiratione prosequerantur, obliuio victrix extiterit.

Ἱερακί πρεσβυτέρῳ. τπη.

Οἱ θεοὶ καὶ ἕρανιοι χριστοὶ ποῖς μὲν τῶν καλῶν ἐν ἀρτοῖς γραμματικῶν μόνον εἶναι δοκοῦσι. ποῖς δὲ ἁγιοσμοῖς ἢ φιλοθεαμοσι, λευκῆς εἰσὶν εὐαθείας, ὡστερ ἐξ ἕρανιῶν νεκταρὸς βρόνοντες ἀκηχέτοις αὐθεσιν. ἐξ ἀρχῆς οὐ μὲν γὰρ καὶ μόνον ρηθέντες τῶν ἐκ πλῆξιν. κατανοοῦσι δὲ χρὴ δὲ ἄγει οὐκ ὀπιχέουσιν, ἀλλὰ ὡς ἐκ σκευάζουσι πᾶσαν τὴν νοεράν ἀόδησιν τρέπουν εἰς ἑαυτοὺς, ὡς ὅτι τὸ πᾶσιν ἀκρίτως θεάσασθαι, πῶθεν τὸ ἐξ ἡσκακῆ εἰς θεάσασθαι, ὅσῳ ἀπέλιπον ζῆτῶν, καὶ τὸ τρίτον ἰδόντας, οὐκ ἔχειν ὅτι θαυμάσουσιν. εἶσω γὰρ τὸ γραμματικῶν ὡς ἀπέμποντες τῶν νοῦν, ποσὺν τὴν πῆλιν τὰ θαύματος, καὶ τῶσαι τῆς πληροῦται χάριτος, ὡς μὴδὲν ἐπὶ χρῆσιν τῶν ὀπιχέων ὡς ἁγμάτων δὲ ἀσθῆ, μὴδὲ ἂν πᾶσα τῶν αὐτῶν σὺρρη τὰ θεομαχία, λήθης ὡν τῶν ἁγίων ἐθαύμαζον ἐκ κλησάσης.

Διογένης